

SKO.54.80.2023

Decyzja

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 ze zmianami) - Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie w składzie:

Przewodniczący - Maciej Stasiewicz
Członkowie: - Krzysztof Grosz
- Radosław Stypułkowski

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 5 czerwca 2024 r. odwołania Wioletty Anuszkiewicz oraz Zbigniewa Mieruńskiego od decyzji nr WA.1431.107.2023 z dnia 9 października 2023 r., wydanej przez działającego z upoważnienia Burmistrza Gołdapi Skarbnika Miasta Gołdap w sprawie odmowy udostępnienia informacji publicznej w zakresie określonym we wniosku z dnia 1 sierpnia 2023r.

rozstrzygnęło

uchylić w całości decyzję będącą przedmiotem odwołania i przekazać sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia.

Uzasadnienie:

Wnioskiem z dnia 1 sierpnia 2023 r. Wioletta Anuszkiewicz oraz Zbigniew Mieruński zwrócili się do Burmistrza Gołdapi o udostępnienie informacji publicznej w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2022 r., poz. 902 ze zm.). Wnioskodawcy zażądali udostępnienia wykazu wszystkich umów (data zawarcia umowy, nazwa podmiotu, przedmiot umowy, kwota wykonania umowy) zawartych przez Gminę Gołdap w 2021, 2022, 2023 roku. Wnioskowana informacja miała zostać przesłana na wskazany adres poczty elektronicznej.

Pismem z dnia 29 września 2023 r. poinformowano zainteresowanych, iż wnioskowana informacja stanowi informację publiczną przetworzoną, do uzyskania której niezbędne jest wykazanie szczególnego interesu publicznego. Wobec powyższego wezwano wnioskodawców do wykazania tego interesu w określonym terminie.

Ostatecznie decyzją będącą przedmiotem odwołania, organ I instancji odmówił zainteresowanemu udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej. W uzasadnieniu swojej decyzji, organ I instancji wskazał, iż niewątpliwie informacja publiczna, o której udostępnienie zwrócili się Wioletta Anuszkiewicz oraz Zbigniew Mieruński jest informacją przetworzoną. Jej przygotowanie wiąże się z koniecznością poniesienia dużych nakładów organizacyjnych i osobowych, które w znaczny sposób utrudnią, zakłócą funkcjonowanie i działanie urzędu. Niewątpliwie wnioskowaną informacją organ I instancji nie dysponuje, a jej udostępnienie musiałoby wiązać się z wytworzeniem jakościowo nowej informacji o żądanej treści i w żądanej formie, choć w oparciu o materiały źródłowe znajdujące się w posiadaniu organu. Organ opisał sposób przygotowania wnioskowanej informacji publicznej, podał szacowany zakres środków osobowych, organizacyjnych i finansowych niezbędnych do jej wytworzenia. Niezależnie od powyższego, w ocenie organu I instancji, wnioskodawcy pomimo wezwania nie wykazali szczególnego interesu publicznego w uzyskaniu wnioskowanej informacji publicznej. Tym samym organ I instancji ocenił, iż żądana informacja będąca informacją przetworzoną, nie może zostać udostępniona z uwagi na brak istnienia przesłanki ustawowej koniecznej dla udzielenia informacji przetworzonej tj. „szczególnego interesu publicznego”.

Odwołanie od przedmiotowej decyzji złożyli w terminie Wioletta Anuszkiewicz oraz Zbigniew Mieruński. Wyrazili niezadowolenie z rozstrzygnięcia organu I instancji. Wnieśli o

uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. Zarzucili decyzji organu I instancji naruszenie: art. 61 ust 1 i 2 Konstytucji RP oraz art. 2 ust 1 w zw. z art. 10 ust 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. W treści uzasadnienia odwołania opisali dotychczasowy tok postępowania w sprawie oraz wskazali, iż wnioskowana informacja publiczna ma charakter informacji prostej, istniała w chwili złożenia wniosku, a jej udostępnienie wymaga jedynie czynności technicznych związanych z przekazaniem informacji zgodnie ze sposobem i formą wskazaną we wniosku. Nie wymaga zatem wytworzenia nowej jakościowo informacji wskutek podjęcia działań intelektualnych (np. analiz), co uzasadniałoby przyjęcie, że przedmiotem wniosku jest informacja przetworzona. Wnioskodawcy wskazali, iż pełnią funkcje radnych Rady Miasta Gołdap, a działania organu I instancji rodzą podejrzenie o ukrywanie istotnych informacji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi.

Rozpatrując sprawę w postępowaniu odwoławczym Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie zważyło, co następuje:

Odwołane zasługuje na uwzględnienie aczkolwiek z innych przyczyn niż podane w jej treści.

Dostęp obywateli do informacji publicznej reguluje ustawa z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022r., poz. 902 z zm. – zwana dalej ustawą). Ustawa ta zawiera przepisy, które określają zasady realizacji zapisanego w art. 61 ust. 1 Konstytucji RP prawa obywatela do uzyskania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcję publiczną.

W świetle ustawy, informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, a w szczególności o sprawach wymienionych w art. 6 ustawy. W orzecznictwie sądownoadministracyjnym wskazuje się, iż przy wykładni pojęcia "informacja publiczna" należy kierować się art. 61 Konstytucji RP, w myśl którego prawo do informacji jest publicznym prawem obywatela, realizowanym na zasadach skonkretyzowanych w ustawie. Informacją publiczną jest każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa. Informacja publiczna dotyczy strefy faktów. Jest nią treść dokumentów wytworzonych przez organy władzy publicznej, treść wystąpień i ocen przez nie dokonywanych, niezależnie, do jakiego podmiotu są one kierowane i jakiej sprawy dotyczą. Informacją publiczną stanowi treść wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organu władzy publicznej, związanych z organem bądź w jakikolwiek sposób dotyczących organu, bez względu na to, co jest ich przedmiotem. Są nią zarówno treści dokumentów bezpośrednio wytworzonych przez organ, jak i te, których organ używa przy realizacji przewidzianych prawem zadań a także te, które tylko w części dotyczą organu, nawet gdy nie pochodzą wprost od niego (por: postanowienie NSA z dnia 11 grudnia 2002 r., II SAB 105/02, Lex 137863, wyrok WSA w Warszawie z dnia 22 czerwca 2007 r., II SAB/Wa 175/06, Lex 340013 oraz wyrok WSA w Warszawie z dnia 24 marca 2006 r., II SAB/Wa 1/06, Lex 197599).

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie składu orzekającego Kolegium, wniosek Wioletty Anuszkiewicz oraz Zbigniewa Mieruńskiego bezsprzecznie stanowi wniosek o udostępnienie informacji publicznej. O zakwalifikowaniu określonej informacji jako informacji publicznej decyduje treść i charakter informacji. Zakresem ustawy o dostępie do informacji publicznej objęte są m.in. informacje dotyczące gospodarowania majątkiem publicznym (vide: art. 6 ust 1 pkt 2 lit f oraz art.6 ust 1 pkt 5 lit c ustawy o dostępie do informacji publicznej).

Nie ma również wątpliwości, iż Burmistrz Gołdapi jako organ władzy publicznej jest obowiązany do udostępnienia informacji publicznej jeśli tylko jest w jej posiadaniu (art. 4 ust 1 pkt 1 ustawy).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy, prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia do uzyskania informacji publicznej, w tym informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego. W niniejszej sprawie rozstrzygające jest zatem to, czy żądane przez wnioskodawcę informacje stanowią informację "przetworzoną", czy też informację prostą, dostępną dla każdego, niezależnie od istnienia interesu publicznego. Z kolei uznanie żądanych informacji za informację "przetworzoną", uzasadniałoby analizę tego, czy mamy do czynienia z sytuacją "szczególnie istotną dla interesu publicznego" i wówczas kwestia interesu publicznego musiałaby zostać przeanalizowana.

W ocenie Kolegium przytoczone na wstępie żądanie Wioletty Anuszkiewicz oraz Zbigniewa Mieruńskiego zgłoszone pod adresem organu pierwszej instancji, jest wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej przetworzonej.

Informacja publiczna przetworzona to taka informacja, na którą składa się pewna suma tak zwanej informacji publicznej prostej, dostępnej bez wykazywania przesłanki interesu publicznego. Ze względu jednak na treść żądania, udostępnienie wnioskodawcy konkretnej informacji publicznej, nawet o prostym charakterze, wiązać się może z potrzebą przeprowadzenia odpowiednich analiz, zestawień, wyciągów. Takie zabiegi czynią zatem informację prostą, informacją przetworzoną, której udzielenie skorelowane jest z potrzebą wykazania przesłanki interesu publicznego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 października 2006r., sygn. akt I OSK 1347/05, Lex nr 281369). Kolegium także w pełni podziela pogląd, iż w sytuacji, gdy podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej nie dysponuje na dzień złożenia wniosku gotową informacją, a jej udostępnienie wymaga podjęcia dodatkowych czynności, polegających na sięgnięciu np. do dokumentacji źródłowej, dokonanie zestawień i analiz wtedy wytworzenie dokumentu żądanej treści wskazywać będzie na proces jej przetworzenia. Wówczas żądana informacja będzie miała charakter informacji przetworzonej, tj. takiej, która co do zasady wymaga dokonania stanowczych analiz, obliczeń, zestawień statystycznych połączonych z zaangażowaniem w ich pozyskaniu określonych środków osobowych i finansowych (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 sierpnia 2007r., sygn. akt II S.A./Wa 1048/07, Lex nr 368241). Organ pierwszej instancji w przedmiotowej sprawie nie mógł wydać żądanej informacji bez podjęcia dodatkowych czynności. Czynności te musiałyby być bowiem związane z przeprowadzeniem analiz, zestawień i wyciągów. Jak wynika bowiem z akt sprawy, organ I instancji nie dysponuje wnioskowaną informacją. Aby ją udzielić musiałby dokonać przeglądu szacunkowo ponad 2000 umów zawartych przez Gminę Gołdap w latach 2021-2023. Udostępnienie wnioskowanej informacji publicznej wiązałoby się z koniecznością wyszukania i analizy archiwalnej dokumentacji w każdym z wydziałów urzędu w celu sporządzenia stosownego zestawienia (wykazu) zgodnie z żądaniem wniosku (data zawarcia umowy, nazwa podmiotu, przedmiot umowy, kwota wykonania umowy). Działania związane z udostępnieniem tych informacji wymagałyby bezspornie znacznego zaangażowania intelektualnego, organizacyjnego, osobowego i finansowego. Wymagałyby analizy dokumentów i stworzenia swoistego zestawienia. Organ I instancji oszacował, iż przy udostępnieniu wnioskowanej informacji publicznej nastąpiłoby czasowy częściowy paraliż funkcjonowania urzędu i zaburzony zostałby proces realizacji ustawowo określonych zadań. Udzielenie wnioskowanej informacji niewątpliwie wymagałoby znacznych nakładów pracy pracowników organu, który miałby wpływ na wykonywanie ich pozostałych obowiązków służbowych.

Z powyższego wynika, że udzielenie informacji w tym zakresie wiązałoby się z koniecznością analizy dokumentów źródłowych oraz dokonaniem stosownych zestawień. Dodać należy, że informacja przetworzona to taka informacja, która została przygotowana „specjalnie” dla wnioskodawcy wedle wskazanych przez niego kryteriów (tak: wyrok WSA w Krakowie z dnia 30.01.2009 r. sygn. II SA/Kr 1258/08, wyrok NSA z dnia 5 kwietnia 2013 r.

sygn. I OSK 89/13). Proces przetworzenia, którego istotnym elementem jest włożenie wysiłku intelektualnego w przygotowanie informacji, musi prowadzić do uzyskania jakościowo nowej informacji. Mamy zatem do czynienia z opracowaniem informacji jednostkowych i wykreowaniem nowego typu informacji (wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 19.12.2005 r. sygn. SAB/Wr 47/05). W ocenie Kolegium nie może budzić wątpliwości, iż organ I instancji nie posiadał wprost wnioskowanej przez skarżącego informacji i dla jej wytworzenia niezbędne jest przeprowadzenie pewnych działań implikujących powstanie nowej jakościowo informacji. Taka nowa jakościowo informacja będzie inną jakościowo informacją prowadzącą do oceny danego zjawiska, określonej interpretacji, znalezienia różnic albo podobieństw (podobnie wyrok WSA w Warszawie, sygn. II SA/Wa 978/09). Przetworzenie może bowiem polegać np. na wydobyciu poszczególnych informacji cząstkowych z posiadanych przez organ zbiorów dokumentów (które to zbiory mogą być prowadzone w sposób uniemożliwiający proste udostępnienie gromadzonych w nich danych) i odpowiednim ich przygotowaniu na potrzeby wnioskodawcy (opracowaniu nawet prostego zestawienia w tym zakresie). W pewnych przypadkach suma informacji prostych posiadanych przez adresata wniosku może przekształcić się w informację przetworzoną, jeżeli uwzględnienie wniosku wymaga ich zgromadzenia poprzez przegląd materiałów źródłowych w których są zawarte, a ilość informacji prostych konieczna dla sporządzenia wykazu wskazanego we wniosku jest znaczna i angażuje po stronie wnioskodawcy środki i zasoby konieczne dla jego prawidłowego funkcjonowania (vide: wyrok NSA z dnia 6 października 2011 r. sygn. I OSK 1199/11). W ocenie składu orzekającego Kolegium z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie.

Niemniej nawet w przypadku przyjęcia, że mamy do czynienia z informacją przetworzoną, podmioty udzielające tej informacji, zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy, przed jej udostępnieniem muszą ustalić i rozważyć czy jej udostępnienie w zakresie określonym we wniosku jest "szczególnie istotne dla interesu publicznego". Ocena tej "szczególnej istotności dla interesu publicznego" należy jednakże do podmiotu dysponującego informacją i to on musi wykazać brak istnienia tej przesłanki w decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej. Pojęcie "interesu publicznego" jest pojęciem niedookreślonym, nieposiadającym zwartej, zapisanej formuły na gruncie obowiązującego prawa. Jego ustalenie następuje w kontekście różnego rodzaju zdarzeń społecznych, politycznych, gospodarczych. Za sprawę szczególnie istotną dla interesu publicznego uznaje się taką, która - ze względu na rodzaj, czas, miejsce, sposób oraz okoliczności rozstrzygnięcia i realizacji - w istotnym zakresie wpływa lub może wpływać na wykonywanie przez podmioty władzy publicznej ich uprawnień i obowiązków. W zakresie prawa dostępu do informacji oznacza to, że interes publiczny istnieje wówczas, gdy uzyskanie określonych informacji mogłoby mieć znaczenie z punktu widzenia funkcjonowania państwa, np. w konsekwencji usprawniałoby działanie jego organów. Dla uzasadnienia szczególnego interesu publicznego niezbędne jest więc wykazanie, że działanie organów i innych podmiotów realizujących zadania publiczne wywołało lub będzie wywoływać skutki potencjalnie wobec dużego kręgu adresatów. W toku postępowania powinno się wykazać, że informacje, które zamierza uzyskać wnioskodawca, nie dotyczą wyłącznie jego interesu, ale że działa on w interesie publicznym, a sprawa, o której chce zostać poinformowany, ma szczególne znaczenie. **W tym zakresie organ I instancji nie uwzględnił, iż wnioskodawczynią jest Radna Miasta Goldap, która w odwołaniu uzasadniła swój wniosek w istocie szczególnym poczuciem odpowiedzialności ażeby sprawować społeczną pieczę nad realizacją zadań publicznych gminy. Jak wynika bowiem z ugruntowanego orzecznictwa sądowo-administracyjnego, charakter lub pozycja podmiotu żądającego udzielenia informacji publicznej, a zwłaszcza realna możliwość wykorzystania uzyskanej informacji mają wpływ na ocenę istnienia szczególnego interesu publicznego uzasadniającego uwzględnienie wniosku. Przykładem takiego podmiotu może być poseł zasiadający w komisji ustawodawczej Sejmu, radny**

lub też minister nadzorujący działalność podległego mu resortu. Podmioty nie pełniące tego rodzaju funkcji również mogą być w stanie wykazać swoje indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domagają, w sytuacji gdy np. występują w określonych procesowych rolach uczestników postępowań dotyczących tworzenia lub kontrolowania aktów normatywnych (vide: wyrok NSA z dnia 10 stycznia 2014 r. sygn. I OSK 2111/13).

W literaturze wskazuje się, że charakter lub pozycja podmiotu żądającego udzielenia informacji publicznej, a zwłaszcza realne możliwości wykorzystania uzyskanych przez niego danych, mają wpływ na ocenę istnienia interesu publicznego uzasadniającego udzielenie mu stosownych informacji przetworzonych. Jako przykład podmiotu mającego takie możliwości wskazano właśnie m.in. radnego, gdyż w codziennym działaniu ma on rzeczywistą możliwość wykorzystywania uzyskanych informacji publicznych w celu usprawnienia funkcjonowania odpowiednich organów. **Zauważono ponadto, że dla dokonania prawidłowej oceny, czy udzielenie informacji jest szczególnie istotne dla interesu publicznego, znaczenie ma nie tylko intencja wnioskodawcy i wskazany przez niego cel, ale także istota i charakter żądanej informacji, gdyż w przepisie art. 3 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy chodzi m.in. o to, czy uzyskanie danej informacji przetworzonej może mieć realne znaczenie dla funkcjonowania określonych struktur publicznych w konkretnej dziedzinie życia społecznego i wpływać na usprawnienie wykonywania zadań publicznych dla dobra wspólnego danej społeczności (zob. I. Kamińska, M. Rozbicka-Ostrowska, Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz, Warszawa 2016, s. 80-81).** Wskazywanym w literaturze interesem publicznym przemawiającym za udostępnieniem informacji przetworzonej jest m.in. poprawa samorządów i wspólnot lokalnych. Ustalenia doktryny, podające przykładowo radnych jako podmioty mające realną możliwość wykorzystania uzyskanej informacji przetworzonej w interesie publicznym (dla korzyści ogółu), co ma przemawiać za jej przetworzeniem i udostępnieniem im przez organ - zostały podzielone w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego (zob. wyrok NSA z dnia 12 czerwca 2014 r., I OSK 2721/13; wyrok NSA z dnia 15 maja 2015 r., I OSK 1056/14; wyrok NSA z dnia 6 lutego 2015 r., I OSK 583/14; wyrok NSA z dnia 18 grudnia 2014 r., I OSK 143/14; wyrok NSA z dnia 7 sierpnia 2014 r., I OSK 2577/13; wyrok NSA z dnia 12 czerwca 2014 r., I OSK 2787/13 i I OSK 2811/13; wyrok NSA z dnia 21 maja 2014 r., I OSK 2698/13; wyrok NSA z dnia 10 stycznia 2014 r., I OSK 2111/13; wyrok NSA z dnia 7 grudnia 2011 r., I OSK 1737/11; wyrok NSA z dnia 9 listopada 2011 r., I OSK 1365/11; wyrok NSA z dnia 9 grudnia 2010 r., I OSK 1768/10). Powyższy pogląd znajduje odbicie w dotychczasowym orzecznictwie sądów administracyjnych, w którym podnosi się, że zasadniczo prawo do uzyskania informacji publicznej przetworzonej ma jedynie taki wnioskodawca, który jest w stanie wykazać w chwili składania wniosku swoje możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga, tj. uczynienia z niej użytku dla dobra ogółu w taki sposób, który będzie przeważał nad szeroko rozumianymi kosztami wytworzenia informacji przetworzonej. Innymi słowy, korzyści z upublicznienia tej informacji muszą być większe niż konsekwencje zaabsorbowania środków osobowych, rzeczowych i czasowych organu na jej przetworzenie. Nie chodzi tu jednak o udowodnienie takich możliwości, lecz co najmniej o ich przekonujące uprawdopodobnienie. O szczególnie istotnym charakterze interesu decydują czynniki natury podmiotowej i funkcjonalnej (zob. wyrok NSA z dnia 18 grudnia 2014 r., I OSK 143/14). W istocie, skoro dla udostępnienia informacji przetworzonej znaczenie ma to, czy wnioskodawca ma indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga, to analiza prowadzona pod tym kątem przez organ nie może pomijać możliwości wynikających z pełnionego mandatu radnego.

W analizowanej materii organ rozważając, czy radny ma prawo uzyskania informacji publicznej o charakterze przetworzonym, musi zweryfikować, czy dana

informacja jest potrzebna wnioskodawcy w związku z wykonywanym przez niego mandatem. Organ może zatem odmówić udostępnienia informacji przetworzonej radnemu, jeżeli wykaże, że informacja ta nie jest wnioskodawcy potrzebna w związku z pełnieniem obowiązków radnego danej jednostki samorządu terytorialnego, gdyż wówczas jej uzyskanie przez radnego nie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. W tym celu może przykładowo porównać normatywne obowiązki radnego (wynikające z ustawy o samorządzie gminnym i statutu jednostki samorządu terytorialnego) i możliwość wykorzystania w ich realizacji żądanej informacji przetworzonej dla interesu publicznego - a następnie wykazać, że informacja ta nie mieści się w przedmiotowym zakresie (vide: wyrok NSA w Warszawie z dnia 6 września 2016 r. sygn. I OSK 660/16).

Wskazane wyżej uchybienie naruszające normy postępowania administracyjnego - art. 7, art. 77 § 1, art. 80, art. 107 § 3 kpa, miały istotny wpływ na wynik sprawy. W związku z tym, na mocy art. 138 § 2 kpa zaskarżona decyzja podlega uchyleniu, a sprawa zostaje przekazana organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy organ pierwszej instancji powinien - mając na względzie powyższe uwagi - dokonać rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. W zależności od poczynionych ustaleń organ podejmie stosowne rozstrzygnięcie w sprawie, którego treści tut. Kolegium nie przesądza.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Od decyzji skarga nie przysługuje. Jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie, ul. Kajki 10/12, 10-547 Olsztyn. Sprzeciw wnosi się w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r., poz. 1634 z późn. zm.) – zwanej dalej p.p.s.a., sprzeciw powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji;
- 2) żądanie jej uchylenia oraz
- 3) oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100,00 zł.


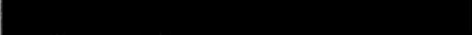
Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.).

Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.).

W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§2).

Przewodniczący: -
Członkowie: -
.....

Otrzymują:

1. Wioletta Anuszkiewicz, 
2. Zbigniew Mieruński, eP 
3. Burmistrz Gołdapi (z aktami sprawy).